

ئۇيغۇر خەلق پۈتۈپ كەلگۈچى

قەچ باتۇر

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

قناچ باتۇر

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى»
تەدرىس مەدەنىي نەشرىگە تەييارلىغان

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔民间故事. 3/《维吾尔民间文学大典》编委会编. - 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2006.2(2007.3重印)
(维吾尔民间文学大典)
ISBN 978 - 7 - 228 - 09852-1

I.维... II.维... III.维吾尔族 - 民间故事 - 作品集
- 中国 - 维吾尔语 (中国少数民族语言)
IV. I277.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2006)第010421号

策 划: 阿布都热合满·艾白
艾合买提·伊明
责任编辑: 艾合买提·伊明
责任校对: 阿布勒孜·阿巴斯 等

维吾尔民间故事 — 3 (维吾尔文)

《维吾尔民间文学大典》编委会 编

新疆人民出版社出版
(乌鲁木齐解放南路348号 邮编: 830001)
新疆新华书店发行
新疆新华印刷厂印刷
880×1230毫米 32开本 11.5印张 2插页
2006年2月第1版 2007年3月第2次印刷
印数: 4,001-7,000

ISBN 978 7-228-09852-1 定价: 18.00元

پىلانلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبەي
ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتورى: ئابلىز ئابباس قاتارلىقلار

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى قىلىچ باتۇر

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھەيئىتى
نەشرگە تەييارلىغان

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348-NQ)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 1230 × 880 مىللىمېتىر، 32/1
باسما تاۋىقى: 11.5 قىستۇرما ۋارقى: 2
2006 - يىلى 2 - ئاي 1 - نەشرى
2007 - يىلى 3 - ئاي 2 - بېسىلىشى
تىراژى: 4,001-7,000
ISBN 978-7-228-09852-1
باھاسى: 18.00 يۈەن

چەكلىمىسىز
بۇيغۇ

پىلانلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبەي، ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن

تۈرۈمچى
2006-يىلى

مۇنداقچە

- 1..... گۆھەر تۇغىدىغان توخۇ
 14..... ئۈشتىگەرنىڭ چارسى
 24..... تىرىك - تىرىك، كىم ئويغاق
 33..... ئور، توقماق
 41..... سېخى بىلەن بېخىل
 55..... خاسىيەتلىك تاش
 64..... ئۇستانگۈر تۆمۈرچى
 71..... زۇلخۇمار
 87..... چۆچۈرە بالا
 96..... ئەڭگۈشتەر
 124..... بەختى غايىب
 132..... مەلىكە نۇر جامال
 170..... بېلىقچى شامىدۇن
 184..... سەنگۈسۇلا تاش
 195..... قىلىچ باتۇر
 199..... خاسىيەتلىك رەسىم
 205..... ئامەتلىك شاھزادە

مەلىكە ئايتىللا بىلەن شاھزادە رەۋەيدۇللا.....217

خاسىيەتلىك ئالما255

سىرلىق چۈش285

شاھزادە بىلەن ئالۋاستى303

خىسلەتلىك گۈل308

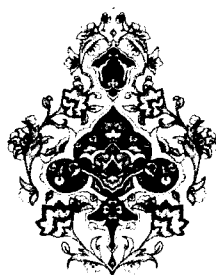
بېلىقچىنىڭ قىزى313

بېلىقچى يىگىت، ئالتۇن بېلىق ۋە ئاچ كۆز

پادىشاھ318

مىس باش329

«جەبرائىل» ھەققىدە قىسسە344

كۆھەر تۇغدىغان توخۇ

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا بىر ئوتۇنچى ئۆتكەنكەن، ئۇنىڭ خوتۇنى ۋە ئىككى ئوغلى بار ئىكەن.

ئوتۇنچى بىر كۈنى جاڭگالدا ئوتۇن كېسىۋاتسا، ئالدىدىن بىر توخۇ چىقىپ قاقلاپ قېچىپ كېتىپتۇ. ئوتۇنچى ئالدىغا قارىسا، بىر توخۇنىڭ ئۇۋىسى تۇرۇپتۇ. ئۇۋىدا بىر تۇخۇم يالتىراپ تۇرغان. ئوتۇنچى ھېلىقى تۇخۇمنى ئېلىپ قوينىغا ساپتۇ - دە، ئوتۇنلىرىنى ئېشىكىگە ئارتىپ شەھەرگە كىرىپتۇ، ئوتۇننى سېتىپ، پۇلىغا تۆت نان ئېلىپ ئۆيىگە قايتىپ كېلىۋاتقىنىدا، كۆزى بىر دۇكاننىڭ ئالدىدا ئېسىقلىق تۇرغان ئالتۇن قەپەسكە چۈشۈپتۇ. ئوتۇنچى ھېلىقى قەپەسكە زەن قو-يۇپ قارىغۇدەك بولسا، ئۇنىڭ ئىچىدە خۇددى ئۆزىنىڭكىگە ئوخشاش بىر تۇخۇم يالتىراپ تۇرغۇدەك. ئۇ ئىچىدە، ئەجەب مېنىڭ تۇخۇمۇمغا ئوخشايدىكەن دەپ، بىر قوينىدىكى تۇخۇم-غا، بىر قەپەستىكى تۇخۇمغا قاراپ تۇرۇپ قاپتۇ. بۇنى كۆر-گەن قەپەسنىڭ ئىگىسى، ئوتۇنچىغا:

— ھە، نېمىشقا قەپەسنى بويلاپ قالدىڭ؟ ئوغرىمۇسەن؟ كەت نېرى! — دەپ ۋارقىراپتۇ.

— يوقسۇ، بايۋەچچە، — دەپتۇ ئوتۇنچى، — قەپەسنىڭ ئىچىدىكى تۇخۇم مېنىڭ تۇخۇمۇمغا ئوخشاپ تۇرىدۇ، سېلىشتۇرۇپ

بېقىۋاتىمەن.

بۇنى ئاڭلىغان بايۋەچچە
ھەيران بولۇپ:

— قېنى، ئېلىپ باقە، مەن
كۆرۈپ باقاي، — دەپتۇ.

ئوتۇنچى كۆرسىتىپتۇ. باي-
ۋەچچە شۇ يەردىلا ئوتۇنچىغا خۇ-
شامەت قىلىپ، ئۆيىگە باشلاپ
كىرىپتۇ.

— بۇنى ماڭا سېتىپ بې-
رىڭ، — دەپ يېپىشىۋاپتۇ باي-
ۋەچچە.

— بوپتۇ، ساتسام ساتاي، —
دەپتۇ ئوتۇنچى.

— قانچە بېرەي؟
— ئۆزىڭىز بىلىپ بېرىڭ.

— مەڭ تەڭگە بەرسەم
قانداق؟

ئوتۇنچى ھەيران بولۇپ:
— ئادەمنى زاڭلىق قىلماڭ، — دەپتۇ ئۇنىڭغا.

بايۋەچچە ئۆز كۆڭلىدە، بەلكى بۇنى ئاز دەۋاتسا كېرەك،
دەپ ئويلاپ:

— بوپتۇ، بىر يېرىم مەڭ تەڭگە بېرەي، — دەپتۇ.

— زاڭلىق قىلماڭ، — دەپتۇ ئۆز تۇخۇمىنىڭ سىرىنى
بىلمىگەن ئوتۇنچى، — راست ئالدىڭىز ئىشىڭىز بولسا، ئۆ-
زىنىڭ باھاسىنىلا ئېيتىڭ.

بايۋەچچە ئۇنى دەپ، بۇنى دەپ، ئىككى مەڭ تەڭگىگە

چىقىپتۇ. ھەيران بولغان ئوتۇنچى:

— قېنى، ئەكىلىڭ پۇلىڭنى، — دەپتۇ.

بايۇەچچە دەرھال ئىككى مىڭ تەڭگىنى ساناپ بېرىپ،
ئوتۇنچىنى يولغا سايىتۇ. بايۇەچچە ئىچ - ئىچىدىن خۇشال
بوپتۇ. سەۋەبى، بايا ئۇ تۇخۇم ئەمەس، بەلكى گۆھەر سې-
تىۋالغانىكەن.

ئوتۇنچى ئۆيىگە بېرىپ بولغان ئەھۋالنى خوتۇنىغا ئېي-
تىپ، ئىككى مىڭ تەڭگىنى يانچۇقىدىن چىقارغاندا، خوتۇنى
ھەيران بولۇپ:

— ئۇنداق بولىدىغان بولسا، ئوتۇنچىلىقنى تاشلاپ، ھەر
كۈنى شۇ تۇخۇمدىن ئەكىلىپ ساتسلا، پات ئارىدا باي بولۇپ
كېتىمىز، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

خوتۇننىڭ بۇ مەسلىھەتى بىلەن ئوتۇنچى ھەر كۈنى
جاڭگالغا بېرىپ، ھېلىقى گۆھەر تۇخۇمدىن بىرنى ئەكىلىپ
سېتىپ، ئۇزۇن ئۆتمەي ناھايىتى باي بولۇپ كېتىپتۇ.

بىر كۈنى خوتۇنى مۇنداق مەسلىھەت بېرىپتۇ:

— ئەمدى ھەر كۈنى گۆھەر تۇخۇم ئەكىلىمەن، دەپ
ئاۋارە بولغۇچە، شۇ توخۇننىڭ ئۆزىنىلا تۇتۇپ ئەكەلسىلە، ئۆي-
دە تۇغدۇرىلى.

ئوتۇنچى خوتۇننىڭ بۇ مەسلىھەتىنىمۇ ماقۇل كۆرۈپ،
جاڭگالدىن ھېلىقى توخۇنى تۇتۇپ ئۆيىگە ئەكەپتۇ. توخۇ ھەر
كۈنى ئۆيدە بىردىن گۆھەر تۇغۇۋېرىپتۇ.

ھەر كۈنى گۆھەرنى سېتىۋېلىپ تۇرغان بايۇەچچە ئوتۇن-
چىنىڭ بۇ سىرىنى بىلىشنىڭ كويىغا چۈشۈپتۇ. ئاخىر ئۇ-
تۇنچىنىڭ گۆھەر تۇغىدىغان توخۇسى بارلىقىنى بىلىپ، ئۇنى
قولغا چۈشۈرۈش قەستىدە بوپتۇ. بايۇەچچە بىر كىتابتىن:
«كىمكى گۆھەر تۇغىدىغان توخۇننىڭ بېشىنى يېسە پادىشاھ،

قانتىنى يېسە ۋەزىر بولىدۇ» دېگەن گەپنى كۆرگەنىكەن. باي-
ۋەچچە شۇ توخۇنى يېيىش ئۈچۈن ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنىنى ئاز-
دۇرۇشقا باشلاپتۇ. ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى ياش ئىكەن، ئۇنىڭ
ئۈستىگە پۇلى كۆپىيىپ، قېرى ئوتۇنچىدىن كۆرە ياش-
گىتلەر بىلەن كەيپ - ساپا قىلىش نىيىتىگە كەلگەنىكەن.
خوتۇننىڭ بۇ نىيىتى بايۋەچچىگە تازا ئەپ كەپتۇ. ئاخىر باي-
ۋەچچە بۇ خوتۇن بىلەن ئاشنا بولپتۇ، لېكىن ئوتۇنچىنىڭ
ئۆيدە بولۇشى بايۋەچچىنىڭ ھېلىقى توخۇنى يېيىش قەستىگە
يار بەرمەپتۇ. بىر كۈنى ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى بايۋەچچىنىڭ
بەرگەن مەسلىھەتى بويىچە ئېرىگە:

— ئەمدى خۇدايىم شۇنچە كۆپ دۇنيا بەرگەندىن كېيىن
شۇنىڭ شۇكرانىسىغا بىر ھەج قىلىپ كەلسىلە، — دەپ
مەسلىھەت بېرىپتۇ.

ئوتۇنچى ئويلاپ قارىغۇدەك بولسا، خوتۇننىڭ بۇ مەسلى-
ھەتى دۇرۇس. ئارتۇقچە ئىككىلەنمەي تەرەددۇتلىنىپ ھەرەمگە
كېتىپتۇ. ھىلىگەر بايۋەچچە ئاخىر بۇ خوتۇننى ئۆزىگە رام
قىلىۋالغاندىن كېيىن، خوتۇننى نېمە قىل دېسە شۇنى قىل-
دىغان يەرگە يەتكۈزۈپتۇ.

بايۋەچچە بىر كۈنى خوتۇنغا:

— ئەگەر مېنى رازى قىلىمەن، ئۆمۈرلۈك ئاشنا قىلىمەن
دېسىڭىز، توخۇيىڭىزنى سويۇپ، بېشى بىلەن قانتىنى ماڭا
يېگۈزۈڭ. ئەگەر ماقۇل بولمىسىڭىز، ماڭا قىلمايسىز، ئۆزىد-
ڭىزگە قىلىسىز، — دەپ قورقۇتۇپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان خوتۇن ئالدىدا غەمگە پېتىپتۇ، بۇ شەرتنى
ئورۇنداش بىر قىيىن، ئورۇندىماسلىق ئاندىن قىيىن. ئاخىر
بايۋەچچىنىڭ ئاشنىدارچىلىقىدىن ئايرىلىپ قېلىشتىن ئەندە-
شە قىلىپ، مەيلى ئۆلتۈرسەم ئۆلتۈرەي، دۇنيامۇ كۆپىيىپ

قالدىغۇ دېگەن يەرگە كەپتۇ - دە، توخۇنى سويۇپ، بايۋەچچە -
نى ئۆيگە باشلاپ ئەكەپتۇ.

ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى ئېرى ھەرەمگە كەتكەندىن كېيىن
بىر قۇلمۇ سېتىۋالغانىكەن. ئۇ توخۇنى قازانغا سېلىپ، قۇل -
غا ئوت قالغۇزۇپ، ئۆزى سارايدا بايۋەچچە بىلەن ئەيش -
ئىشرەتكە چۈشۈپتۇ.

بىر ۋاقىتلاردىن كېيىن ئىككى بالىسى مەكتەپتىن قايدى -
تىپ كەلسە، قازاندا بىرنەرسە قايىناۋاتقان، قورسىقى ئېچىپ
تۇرغان بالىلار تۇۋاقنى ئېچىپ قارىسا، قازاندا توخۇ گۆشى
تۇرغان، دەررۇ توخۇنىڭ بېشىنى، ئىككى قانتىنى ئاپتۇ -
دە، چوڭ بالىسى بېشىنى، كىچىكى ئوڭ قانتىنى يەپتۇ،
سول قانتىنى بولسا قۇلغا بېرىپتۇ.

بىر چاغدا خوتۇن چىقىپ قازاندا قالغان گۆشلەرنى
تاۋاققا ئېلىپ، بايۋەچچىنىڭ ئالدىغا ئەكىرىپتۇ. بايۋەچچە قا -
رىسا، توخۇنىڭ بېشى بىلەن قانتى يوق، ئورنىدىن چاچراپ
تۇرۇپ:

— قېنى بۇنىڭ بېشى بىلەن قانتى؟ ! بېشى بىلەن قا -
نتى بولمىسا، نېمە قىلىمەن بۇنى؟ ! ئاچىقىپ ئىتقا تاشلاپ
بېرىڭ ! — دەپتۇ.

ھەيران بولغان خوتۇن دەررۇ چىقىپ قۇلدىن سورايتۇ. ئۇ:
— ھېلىراقتا ئىككى ئوغۇللىرى كېلىپ بېشى بىلەن
قانتىنى يەپ كەتتى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

بۇنى ئۇققان بايۋەچچە بەك تېرىكىپتۇ. كېيىن ئۆز -
ئۆزىگە: «توختا، كىتابتا ئەگەر ئۇنداق قىلالىمىسا، توخۇنىڭ
بېشى بىلەن قانتىنى يېگەن ئادەمنىڭ يۈرىكىنى يېسىمۇ بو -
لىدۇ، دېگەنىكەن. ھېلىمۇ بولسا شۇنداق قىلاي» دەپتۇ - دە،
خوتۇنغا:

— ئۇنداق بولسا شۇ ئىككى بالىغىزنى ئۆلتۈرۈپ، يۈردى-
كىنى ماڭا يېگۈزۈڭ. ئەگەر ئۇنداق قىلمىسىڭىز ئىشىڭىز
چاتاق، — دەپ شەرت قويۇپتۇ. ئىلاجىسىز قالغان خوتۇن ئا-
خىر بۇنىڭغىمۇ كۆنۈپتۇ. دەررۇ قۇلغا:

— سەن بېرىپ، ئىككى بالامنى شەھەرنىڭ سىرتىدىكى
بىر چۆلگە ئاچىقىپ ئۆلتۈرۈپ، يۈرىكىنى ئەكەل. ئەگەر
مۇشۇ ئىشنى ئورۇندىساڭ قۇللۇقتىن ئازاد قىلىمەن، بول-
مىسا ئۆلتۈرمىەن! — دەپتۇ. قۇل «ماقۇل» دەپ، ئىككى با-
لىنى باشلاپ شەھەرنىڭ سىرتىدىكى بىر چۆللۈككە ئاپىرىپ-
تۇ. بالىلار ھەيران بولۇپ سوراپتۇ:

— بىزنى نەگە ئاپىرىسەن؟ نېمە قىلىسەن؟
قۇل بالىلارغا ئانىسىنىڭ تاپشۇرۇقىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ -
دە، ئۆزىنىڭمۇ شۇ يەردە كۆڭلى بۇزۇلۇپتۇ. ئىچىدە بۇ با-
لىلاردا نېمە گۇناھ بار؟ مەيلى، قۇللۇقتىن ئازاد قىلمىسىمۇ
قىلمىسۇن، ئۆلتۈرسىمۇ مېنى ئۆلتۈرسۇن، بۇ ياش بالىلار
كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرسۇن دەپ ئويلاپتۇ - دە، كۆڭلىدىكى-
نى بالىلارغا ئېيتىپتۇ. بالىلار:

— ئۇنداق بولسا، سەنمۇ بىكاردىن - بىكار ئۆلۈپ كەت-
مە، ئىككى كۈچۈك تاپايلى، شۇنى ئۆلتۈرۈپ يۈرىكىنى ئاپىد-
رىپ بەرسەڭ سەنمۇ قۇتۇلسەن، — دەپتۇ.

قۇلمۇ ماقۇل بوپتۇ. ئۈچەيلەن ئىككى كۈچۈكنى تېپىپ
ئۆلتۈرۈپتۇ، قۇل ئىككى كۈچۈكنىڭ يۈرىكىنى ئېلىپ قايتىپ
كېتىپتۇ. ئىككى بالا: «بىز ئەمدى ئۆيىمىزنى ئۇنتۇيلى، مۇ-
شۇ كۆرۈنگەن تاغقا قاراپ ماڭايلى، باشقا بىر يۇرتقا بېرىپ
جېنىمىزنى جان ئېتىيلى» دەپ يولغا راۋان بوپتۇ.

ئاكا - ئۇكا ئىككىسى يول يۈرۈپ، يۈرگەندىمۇ مول يۈ-
رۈپ، چۆللۈكلەرنى بېسىپ، نەچچە تاغلارنى ئېشىپ، بىر يەردە

ئىككى ئاچا يولىنىڭ ئاغزىغا كېلىپ توختاپتۇ. قارىسا، بىر يولدا «بارسا كېلەر»، يەنە بىرىدە «بارسا كەلمەس» دېگەن خەت يېزىلغان تاختاي تۇرغۇدەك. ھەر ئىككىسى بېشىمىزغا كەلگەننى كۆرەيلى دېيىشىپ، كىچىكى «بارسا كەلمەس»، چوڭى «بارسا كېلەر» دېگەن يولغا چۈشۈپ مېڭىپتۇ.

ئاكىسى بىرقانچە ئاي جاپالىق يوللارنى بېسىپ، بىر شەھەرگە كېلىپ قاپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، شەھەردە ئادەم دىندارى يوق، ھەممىلا ئادەم شەھەرنىڭ سىرتىغا چىقىپ كەت-كەن. بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلىش ئۈچۈن بالىمۇ شەھەرنىڭ سىرتىغا چىقىپتۇ. ئەتراپقا نەزەر سالسا، كەڭ تۈزلەڭلىكتە مىخ - مىخ ئادەم ئاسمانغا قارىشىپ تۇرغان. بالا ئاسمانغا قارىسا، بىر قۇش ئادەملەرنىڭ بېشىدا ئايلىنىپ ئۇچۇپ يۈرگۈدەك. ئادەملەرنىڭ بەزىسى قوللىرىدا ئۆپكە، بېغىرغا ئوخشاش نەرسىلەرنى پۇلاڭلىتىپ، قۇشقا قاراپ «كەھ - كەھ» دېيىدۇ. شىۋاتقان. بالا ھەيران بولۇپ، سۈرۈشتۈرۈپ بۇ ئىشنىڭ تېگى - تەكتىنى چۈشىنىپتۇ: بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى يېقىندا ئۆلگەن ئىكەن، لېكىن ئۇنىڭ پادىشاھلىقىغا ۋارىسلىق قىلىدىغان بىرمۇ پەرزەنتى بولمىغانلىقى ئۈچۈن، پادىشاھ ئۆلەر ۋاقتىدا: «سارىيىمدىكى بەخت قۇشىنى ئۇچۇرۇڭلار، قۇش كىمنىڭ بېشىغا قونسا، شۇ پادىشاھ بولسۇن» دەپ ۋەسىيەت قىلغان ئىكەن. بۈگۈن بولسا پادىشاھنىڭ شۇ ۋەسىيەتى بويىچە قۇشنى ئۇچۇرۇپ، ھەركىم ئۆز بەختىنى سىناش ئۈچۈن بۇ ياققا چىققان ئىكەن.

بالا بىر چاغدا ئاسمانغا قارىسا، قۇش ئۇنىڭغا قاراپ شۇڭغۇپ كېلىۋاتقان. ئادەملەر قۇشنى نەگە قونار كىن دەپ، كۆزىنى ئۈزمەي قاراپ تۇرۇپتۇ. قۇش شۇڭغۇپ كەلگەن يېتى بالىنىڭ بېشىغا قونۇپتۇ. بالا پادىشاھلىقنى نېمە قىلاي دەپ، قۇشنى بېشىدىن ئېلىپ ئۇچۇرۇۋېتىپتۇ. باشقىلار بالىغا

ھەيران بوپتۇ. ھېلىقى قۇش
 ئايلىنىپ كېلىپ ئۇنىڭ
 بېشىغا يەنە قونۇپتۇ. بالا يە-
 نە ئۇچۇرۇۋېتىپتۇ. ئۈچىنچى
 قېتىم يەنە كېلىپ قونغاندا،
 كىشىلەر بالىنى مۇبارەكلەپ،
 ئۈنمىغىنىغا قويماي پادە-
 شاھلىققا ئولتۇرغۇزۇپتۇ.
 بۇ ئىش مۇشۇ يەردە
 تۇرۇپ تۇرسۇن، بىز ئەمدى
 گەپنى ئۇنىڭ ئىنىسىدىن
 ئاڭلايلى:

ئىنىسى ھېلىقى «بارسا
 كەلمەس» يولغا مېڭىپ، ئاۋۋال قېلىن بىر جاڭگالنىڭ ئىچىدە-
 گە كىرىپتۇ، ئۇنىڭدىن چىقىپ بىر قورقۇنچىلۇق تاغنىڭ ئى-
 چىگە كىرىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، ئۇنىڭ ئالدىدىلا بىر يەردىن
 قىپقىزىل ئوت كۆتۈرۈلۈپ، كېيىن شۇ ئوت چىققان يەردىن
 بىر نەرسە ئۇنى دەم تارتىپتۇ. بالا بوراندا ئۇچقان قامغاقتەك
 دومىلاپ بىر غارنىڭ ئاغزىغا كېلىپ قاپتۇ. ئۇ ئېسىنى يە-
 غىپ شۇنداق قارىسا، ئالدىدا بېشى داش قازاندەك، توملۇقى
 قېرى توغراقتەك، ئۇزۇنلۇقى قىرىق غۇلاچ كېلىدىغان بىر
 ئەجدىھا تۇرغۇدەك. ئەجدىھا شۇ زامات قوزغىلىپ، تاغ باغرىدە-
 دىكى ئۆيدەك بىر تاشنى يۆتكىگەنىكەن، ئۇ يەردىن بىر غار
 ئېچىلىپتۇ، ئەجدىھا بالىنى ھەيدەپ غارنىڭ ئىچىگە ئەكىرىپ-
 تۇ. بالا كىرىپ قارىسا، غارنىڭ ئىچى تۈرلۈك جان - جا-
 نىۋار ۋە ئادەملەر بىلەن تولغان. ئەسلىدە بۇلار ئەجدىھانىڭ
 يەيدىغان ئوزۇقلىرى ئىكەن. ئەجدىھا ھەر ھەپتىدە بىر قېتىم

ئوۋغا چىقىپ، يۈزلەپ جان - جانۋارلارنى ۋە ئالدىغا ئۇچرىدغان ئادەملەرنى دەم تارتىپ مۇشۇ يەرگە ئەكىرىدىكەن، قورسىقى ئاچقاندا بولسا، بىر چەتتىن كاۋاپ قىلىپ يەيدىكەن. بالا بۇ ئەھۋالنى ئۇقۇپ قۇتۇلۇشنىڭ كويىغا چۈشۈپتۇ. ئۇنىڭ يېنىدا خەنجىرى بارئىكەن. ئۇ خەنجەر بىلەن غارنىڭ بىر چېتىنى تېشىشكە باشلاپتۇ. بىر چاغدا ئەجدىھا غارنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ، ئون غۇلاچ كېلىدىغان تۆمۈر زىخنى غارنىڭ ئىچىگە كىرگۈزۈپ، ئىلىنغاننى زىخقا سانجىپ كاۋاپ قىلىپ يېگىلى تۇرۇپتۇ. بالا ئادەملەر بىلەن بىللە غارنىڭ ئەڭ چەت بۇلۇڭىغا بېرىۋاپتۇ. ئەجدىھا بەش - ئالتە قېتىم شۇنداق قىلىپ كاۋاپقا تويغاندىن كېيىن غارنىڭ ئاغزىنى ھېلىقى يوغان تاش بىلەن يېپىپ قويۇپ، ئۆزى شۇ تاشقا بېشىنى قويۇپ ئويۇغۇغا كېتىپتۇ.

ئەجدىھا بىر ئۇخلىغاندا ئۈچ كېچە - كۈندۈز ئۇخلايدىكەن. بالا ئەجدىھانىڭ ئۇخلىغانلىقىدىن پايدىلىنىپ، غارنى تېشىشنى داۋام قىپتۇ. ئىككى كېچە - كۈندۈز دېگەندە ئاران ئادەم پاتقۇدەك تۆشۈك تېشىپ سىرتقا چىقىپ قارىسا، ئەجدىھا ھا مەلىق ئويۇغۇغا كەتكەن، بىر تەرەپكە قارىسا، ئەجدىھانىڭ كاۋاپ پىشۇرىدىغان زىخى ئوتتا قىيىقىزىل بولۇپ تاۋلىنىپ تۇرۇپتۇ. بالا چەبەدەسلىك بىلەن ھېلىقى زىخنىڭ سېپىدىن تۇتۇپ ئوتتىن ئېلىپ ئەجدىھانىڭ مېڭىسىگە تىققانىكەن، ئەجدىھانىڭ مېڭىسى ۋاز - ۋۇز قىلىپ كۆيۈشكە باشلاپتۇ. ئەجدىھا جان ئاچچىقىدا بىر تولىغىنىپتۇ - دە، ھايال قىلماي ئۆلۈپتۇ. بالا ئاندىن غار ئىچىدىكى ئادەملەرنى ۋە جان - جانىۋارلارنى قۇتۇلدۇرۇپتۇ.

بالا يەنە يولغا راۋان بوپتۇ. يولدا كېتىۋاتسا، ئالدىغا ئۈچ قاراقچى ئۇچراپتۇ. ئۇلار بىر پادىشاھنىڭ كۈھىقاپتىن ئالدۇرۇپ

كېلىۋاتقان ئۈچ ئېسىل نەرسىسىنى بۇلىغانىكەن. ئۇنىڭ بىرى ئۈچىدىغان گىلەم، يەنە بىرى مىنسە دۈلدۈل، دەرياغا قويسا كۆۋرۈك بولىدىغان ھاسا، يەنە بىرى تۇماق، كىمكى ئۇنى كىم يىۋالسا ھېچكىمگە كۆرۈنمەيدىكەن. ئۈچ قاراقچى بۇ نەرسىلەرنى بۆلۈشەلمەي، دەتلاشتا تۇرغاننىڭ ئۈستىگە كېلىپ قالغان بالىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭدىن ھېلىقى نەرسىلەرنى بۆلۈپ بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ. بالا رازى بولۇپ مۇنداق دەپتۇ:

— بىرىڭلار ماڭا ئوقيايىڭلارنى بېرىڭلار، مەن ئۈچ تەرەپكە قارىتىپ ئوق ئۈزمەن، ھەربىرىڭلار بىرىنى تېپىپ كېلىسىلەر. كىم بۇرۇن تېپىپ كەلسە، گىلەمنى شۇ ئالىدۇ. ئىككىنچى قېتىم تېپىپ كەلگىنى ھاسىنى، ئۈچىنچى قېتىم تېپىپ كەلگىنى تۇماقنى ئالسۇن، بولامدۇ؟

— بولىدۇ، — دەپتۇ قاراقچىلار.

بالا ئوقيانى ئېلىپ ئۈچ تەرەپكە قارىتىپ ئوق ئۈزۈپتۇ. ئۈچ قاراقچى ئوققا قاراپ يۈگۈرۈپ كېتىپتۇ. بالا شۇ زامات ھېلىقى تۇماقنى بېشىغا كىيىپ، ھاسىنى قولغا ئېلىپ، گىلەمگە چۈشۈپ: «ئۈچ گىلەم» دەپتۇ. گىلەم ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپ، بالا كۆرسەتكەن تەرەپكە قاراپ ئۈچۈپتۇ. ئۈچ قاراقچى لېۋىنى چىشلەپ قاپتۇ.

بالا ئۈچۈپ بىر يەرگە كېلىپ تۆۋەنگە قارىغۇدەك بولسا، چىرايلىق بىر باغ كۆرۈنۈپتۇ. بالىنىڭ مۇشۇ باغدا ئولتۇرۇپ بىردەم ئارام ئالغۇسى كەپتۇ — دە: «چۈش گىلەم!» دەپتۇ، گىلەم باغ ئىچىدىكى بىر كۆكۈلمەيدان — چىمەنزارلىققا چۈشۈپتۇ.

بۇ باغ مۇشۇ يۇرتتىكى پادىشاھنىڭ قىزىنىڭ كۆڭۈل ئالغۇسىدىغان جايى ئىكەن. شۇ كۈنى باغقا پادىشاھنىڭ قىزى سەيلىگە چىققانىكەن. بالىنىڭ گىلەم بىلەن بۇ يەرگە ئۈچۈپ